

NA VYSOKÁ% NOZE€

Nedˇle, 18 bˇezen 2018

„…bych si chtˇla ˇít, a lehkou, pruˇnou chˇzí svˇtem klidnˇ jít….“ Dnes sice zaˇínám poeticko to tragiˇtˇí bude konec. Dojde totiˇ na nejhoreˇí. Ano. Dojde aˇ na krev. S jarem mˇ vˇdycky chytne taková zvlˇtní, aˇ zvrhlá touha omládnout, zeˇtíhlet, zelegantnˇt, zkrátka demostrovat své ˇenství celému svˇtu. A protoˇe jsem se sice narodila 4. 4. ve 4:40 (ale tím to u mˇ se ˇtyˇkama konˇi), projektuji svoje nadˇj do výstˇihu, nýbrˇ k noˇce.

K osmatˇicítce. ˇádná Popelka, ˇeklo by se. „Ale na podpatku i ta vosumatˇicítka vypadá celkem sluˇn“;, jak pravila jednou prodavaˇka v obchodním domˇ Máj a vyryla tak nesmazatelný ˇrám do mé, uˇ beztak dost zjizvené duˇe. (První ránu zasadila paní uˇitelka Peˇková, když mi asi ve tˇetí tˇi hodinˇ tˇlocviku ˇekla, ˇe bˇhám pomalu proto, ˇe mám krátký a kˇivý nohy.) Nu. Dˇsledkem toho jsem do svých osmadvaceti sukni nad kotníky nevzala na sebe. Ale zpˇt do souˇasnosti. Uˇ vím, ˇe nohy nemám kˇivé, ale prˇmˇ (zaplaˇpˇhzato) a pˇimˇeným nastavením paty dá se jejich vzhledu velmi pomoci. A tak jsem se dnes ráno, motivována svitem slunce, zpˇvem ptactva a ˇetbou fashion blogu Pavlíny Jágrové (ano, je to jeho pˇíbuzná, nechápu, proˇ to ˇtu) odhodala a nazula jedny z mnoha prodluˇovacích lodiˇek, o celkové výˇce podpatku asi 9 cm. Bylo mi nádhernˇ. Zdálo se mi, ˇe takové boty mˇ zaruˇenˇ pˇenesou do Paˇíˇ, pod most Mirabeau, kde Se proudy valí.

Kdyˇ jsem se skrz ˇtˇrk dovalila na autobus, pˇiˇly první pochybnosti. Následnˇ jsem pˇekonala i ruinˇ úvalského nádraˇí a vlak mi neujel asi o tˇi vteˇiny. Zhruba v 9:30 jsem pocítila lehký diskomfort v oblasti pravého malíˇ. V 10:00 uˇ jsem si diagnostikovala první puchýˇ zralý na odpich. Ihned po pˇíhodu – pˇíjezdu (asi po pˇl roce jela ty dvˇ zastávky autobusem) na pracoviˇtˇ, jsem se pˇezula do crocsˇ a nemyslela na to, co pˇjde odpoledne. Netˇeba dlouhých ˇeˇ. Z plánovaných pochˇek nezbylo vˇbec nic. Mimochodem, vˇimli jste si, jak málo praˇských chodníˇ je vhodných k chˇí? Devadesát procent povrchˇ se skládá z kostek s rˇznorodými mezerami pro vˇechny druhy podpatkˇ. Kaˇdá si vybere tu svou ˇkvíru, která luxusnˇ sedˇe podpatek luxusní lodiˇky od shora aˇ dolˇ. Zbýlých deset procent jsou silnice. I tˇch jsem se snaˇila vyuˇít, co to ˇlo, ale dlouho to neˇlo, neboˇ u Karlova mostu mˇ témˇ zabil agresivní taxikáˇ Jelínek. Zbytek volného ˇasu jsem prosedˇla v kavárnˇ, smutnˇ pˇemýˇlejí o tom, proˇ uˇ dnes nic nestihnu, nikam nedojdu a nic neuvidím. Pˇ hodino, zazní úderem! Dni odcházejí, já tu jsem. Vidina Paˇíˇe se rozplynula jak smrdutý obláˇek smogu nad Prahou. Slunce zaˇlo, ptáci pˇestali zpívat a Vltava vypadala jako trapný, provinˇní potok tˇetí kategorie. Cestou na nádraˇ jsem nˇkolikrát vymˇnila náplasti na zkrvavených patách. Doma jsem pak propíchala puchýˇe a namoˇila nohy do láznˇ z karlovarské soli.

Aaaaaaach! Zasyˇelo to a já myslím, ˇe pro letoˇní jaro to celkem staˇilo. Místo Paˇíˇe mi bude muset staˇit paˇíˇská ˇlehaˇka. Vysoká noha je sice ukrutnˇ elegantní záleˇitost, ale je vˇdycky lepˇí, mít k ní i odpovídající servis – tedy auto s ˇidiˇem. Do té doby zˇstávám vˇrná tygˇm teniskám. A napadá mˇ jeˇtˇ jeden verˇ s pouˇením nakonec: Na vysoké noze mne baví svˇtem plout, když ve vlastním voze se mohu zase zout.

Pˇkný den v ortopedické obuvi! Noˇník neohroˇené ˇeny